„Így készülünk szelíd háborúra, mindig magunkért, soha mások ellen,
Sót párolunk és vásznakat szövünk, s míg kisebbítnek, lassan megnövünk.” *Dsida Jenő*

FRONT

A nemzeti ellenállás lapja **Ne csak beszélj, cselekedj is!**

2005. november 3. **II. évfolyam 22. szám** **167 Ft**

A turul jelentése, eredete:

A sasra emlékeztető díszítő elem sok nép emlékeiben fellelhető. A magyarságnak azonban a turul, azaz a kerecsensólyom nemcsak népmeséiben, népművészetében, régészeti leletein előforduló motívum, hanem eredetmondájának legfőbb alakja, mely a totemhit világába vezet.

E motívum (ősapa) a nemzet létét jelképezi. A leletekből – az ún. sólyomfogak megléte alapján – egyértelműen megállapítható, hogy nem sasról, hanem sólyomról van szó, mely tehát elsősorban nem ragadozó, hanem inkább „vadász”.

A jelkép leírása:

A lovagi pajzsot karmaiban és István-kardot a csőrében tartó turulmadár az előképeket megvizsgálva alapvetően a „Nemzet biztonságáért” kisplasztika alapján készült, azonban több vonatkozásban attól eltér figyelemmel a síkgrafika általános követelményeire.

Eltérések a grafika jegyeinek megfelelően:

A **lovagi pajzs** a plasztikától eltérően 4/4 osztású, ahol elvileg a sima sáv világos (azaz ezüst, vagy fehér), a függőlegesen bordázott osztás sötét (vagy piros), a köztársasági címer színeinek és osztás számának megfelelően.

A kard, melyet több forrás Szt. István kardjának tekint, markolata a plasztika kardjával egyezik, pengéjének alakja azonban arányaiban hosszabb, mert a turul alakján túl kell nyúlnia.

A **turul szárnyai** nyitottabbak annak érdekében, hogy a felfelé emelkedő mozdulat egyértelműbb legyen, s ez okból tartja a kardot is középmagasan.

Csőrén ún. sólyomfog látható, mely megkülönböztető jele a „turul” madárnak (l. Nagyszentmiklósi aranyleletet). **Karmai** a természet arányainak megfelelnek, fejéhez képest a csőre úgyszintén.

Nyakának kissé felborzolt tollai a harckészültséget jelzik. A turul e formája tehát összességében Szt. István hagyományainak őrzőjeként az ország védelmére való készséget fejezi ki. A grafika fenti üzenetének erősítését szolgálja az ajánlott **jelmondat** is: „A haza minden előtt” (idézet Kölcsey „Emléklapra” c. verséből).

(kép és szöveg a Nemzetbiztonsági Hivatal honlapjáról)

Frontvonalban

A világot elnyomni kívánó globális erők segítségével az itthoni janicsárok dühödt támadásokat intéznek alapvető nemzeti értékeink ellen. Az nem lehet újdonság számunkra, hogy az internacionisták mindent maguk alá akarnak gyűrni, ezt azonban ez idáig leplezve művelték, sokszor letagadva valódi szándékaikat. Néhány évvel ezelőtt Himnuszunkra rontottak neki a senkiháziak, majd az Árpádsávos lobogó került célkeresztjük közepébe – bár az elfajzottak esetében lehet, hogy a kereszt nem a legjobb kifejezés. A minap egy rosszul sikerült emlékmű kapcsán újabb ősi jelképünket akarják a tiltott dolgok listájára tenni. Turul madarunkat kiáltották ki minden rosszak eredőjének, miatta törtek ki világháborúk és késik az euró bevezetése az EU gyarmatává tett országunkban.

Nagyon jól tudják a közéletet irányító idegenszívűek, hogyan kell világpolgárokat nevelni. Miként kell elvágni az ősi gyökereket, melyek összekötnek a múlttal, irányt mutathatnak és erőt adhatnak a magyarságnak. A felszín alatt végzett munkájuk gyümölcse már beért, a tavaly decemberi népszavazás eredménye miatt nem az azt kiírókra kell haragudni, a végeredmény nem ok volt, hanem okozat. Kíméletlen látleletet jutatott hazánkról, az erkölcsi mélypontról ahova a demokráciának nevezett mocsárban süllyesztették a magyarságot. Ide vezettet a reálpolitika, a kiegyezések sorozata, a megfelelni akarás és persze a magukat nemzetinek mondó vezetők árulásai. Következetesek és kíméletlenek csak a zsiványok voltak. Lassan megszerezték a gazdaság és a média kulcspozícióit és megkezdték a EU-nak megfelelő szabvány szerinti fogyasztók termelését. Az ország anyagi és szellemi züllése elképesztő méreteket öltött, a liberalizált nemzedékek pedig szó nélkül tűrnek mindent a tolerancia jegyében. A magyarság gondolkodó részének pedig fel kell készülnie a még arcátlanabb támadásokra is, a globalizáció teljes és kizárólagos hatalomra törekszik az élet minden területén.

A nemzetállamok kora lejárt, vajúdta ki magából a halálos bölcsességet Orbán Viktor. Nem tette hozzá, hogy a következő lépés a nemzetek eltörlése. Nem véletlenül tettük címlapunkra a Nemzetbiztonsági Hivatal címerét. A zsiványokat nagyon idegesítheti az a jelképegyüttes, ami megjelenik az NBH címerében. Amennyiben ezek eltörlését akarják, akkor a nemzet biztonságát veszélyeztetik. Az NBH létfontosságú része a magyar nemzetnek, számos kiváló magyar ember dolgozik állományában, remélem ők felfedik a nemzetre rontók megbízóinak kilétét, és azt, hogy mely külföldi szervezetek állnak azok mögött.

Az NBH megítélésénél azonban nem hagyatkozhatunk arra a sokunkban megbúvó romantikára, miszerint dicső dolog a hazát 007-es ügynökként szolgálni. Az NBH személyi állományában ugyanis számos másfajta számozású ügynök dolgozik ma is, maga a szervezet pedig kiszolgáltatottá vált az aktuális politikai vezetéssel szemben.

Ezért is fordulhatott elő, hogy Tóth András az NBH hatékony tevékenységének igazolására hajították Feszítsd meg-et kiáltva a média sakáljainak a Vér és Becsület Kulturális Egyesületet. Íme a vérszomjas, vad és fékezhetetlen kulturális egyesület, amely az ország létére tör, be kellett tiltani!

Az anyukák rossz gyermekeiket a VBKE-vel ijesztgetik, akikre pedig az egyesület árnyéka vetül, az kitaszítottja lesz a társadalomnak.

Lehet vitatkozni azon, hogy teszik-e vagy sem egy egyesület, de betiltani, amiért nem tetszik a tagok öltözete vagy világnézete? A Zsidó Védegyletet sem akarják betiltani, pedig meglehetősen félelmet keltő a nevük.

Miért tiltották be az egyesületet, fegyveresen az államhatalom ellen szervezkedett? Merényletet terveztek Gyurcsány ellen? Európai szokás szerint lángba borítottak néhány zsinagógát? Honosították a szintén EU-ban hagyományos faji zavargásokat?

Ilyesmiket az egyesület nem követhetett el, hiszen a zsiványok irányította sajtó azonnal világgá kürtölte volna ezeket a cselekményeket. A VBKE koncerteket szervezett, előadásokat tartott, és rendszeresen megemlékezett a magyar nép hőseiről – rendbontás nélkül, fegyelmezetten. Rendezvényeik nyíltak voltak, megemlékezéseiket kamerák tucatjai rögzítették. Jobb lett volna inkább elhallgatni, hogy milyen „nagy” feladat lehetett az NBH részéről feltérképezni az egyesület tevékenységét. Lenne elég komoly feladat, amit elvégezhetne az ország védelmében. Ámbár lehet, hogy a gondolatrendőrség szerepét akarják ráhúzni az NBH-ra, ebben az esetben azonban már látszat demokráciáról sem beszélhetünk. Nagyon veszélyes az a politikai helyzet, amikor valakit a gondolataiért büntethetnek, különösen akkor, amikor nemzetközi zsiványok határozzák meg, melyek legyenek a tiltott gondolatok.

Rémeket látok? Remélem, azonban nem feledhetjük, hogy a hazaáruló parlament egy olyan nemzetközi szervezetbe terelt be minket, amelynek önálló rendfenntartó erejét most képzik ki. Az EU fegyelmező szervébe küldendő egységek legtöbbet a tömegoszlatást gyakorolják, holott az EU tagjai állítólag demokratikus országok. Az EU-ban nagyszámban tenyésző szociál-liberálisok pedig nemrég olyan tervezetet kívántak elfogadtatni, hogy az EU-t ellenző pártok ne kaphassanak anyagi támogatást. Szép demokratikus megoldás a másként gondolkodók ellehetetlenítésére.

Amely nemzet nem ismeri fel, hogy hova vezetnek ezek a folyamatok, az elveszik. Ébresztő!

Szabó Tamás

Alkotmányellenes tarifacsomagok?

Az MSZP és a Centrum Párt mellett a liberális-radikális JOBBIK is szerződést kötött az egyik multinacionális telefonszolgáltató céggel. A szerződések értelmében tagjaik és szimpatizánsaik különféle kedvezményekben részesülnek, amennyiben a pártjukhoz köthető tarifacsomagot választják. Az ügylettel kapcsolatosan lapunk már leírta fenntartásait, a HÍR TV riportműsora alapján az Állampolgári Jogok Biztosa és az Adatvédelmi Biztos is aggályait fejezte ki. A műsorból az is kiderült, hogy a pártok bevallva-bevallatlanul tagtoborzásra is használják a szolgáltatást. Lenkovics Barnabás, az Állampolgári Jogok Biztosa elképzelhetőnek tartja, hogy hivatalból is vizsgálatot rendelnek el ez ügyben. Alkotmányossági aggályokat vet fel az, ha a párttagság különféle gazdasági előnyökkel járhat. Az áramszolgáltató nyújthat-e ingyenes vagy kedvezményes szolgáltatást párttagoknak? – tette fel a kérdést. Amennyiben ez csak rájuk vonatkozik, akkor ez diszkriminatív cselekmény.

Péterfalvi Attila Adatvédelmi Biztost a párt hovatartozás alapján létrejövő adatbázisok sorsa érdekelte. Vajon kihez kerülnek majd ezek az adatok, ki és mire fogja azokat felhasználni?

Sz.

Lajos bá' beszélyiből: *Megnéztem az MSZP és az MPSZ nagygyűlését. Az a baj, hogy nem tudom eldönteni, hogy Orbán Ferenc vagy Gyurcsány Viktor beszéde volt jobb...*

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Az igazak útja

Október 23-án a Corvin közben gyűltek össze emlékezni '56-ra azok a magyarok, akik még komolyan veszik az adott szót, akiknek még számít a becsület, akik nem váltják alsóneműként meggyőződésüket. A Vér és Becsület Kulturális Egyesület által szervezett megemlékezésen a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom, a Lelkiismeret '88 Csoport, a Magyar Önvédelmi Mozgalom és a Magyar Nemzeti Front tagjai és szimpatizánsai töltötték meg a teret. A megemlékezésem erőt adó beszédek hangzottak el, melyeket Szentgyörgyhegyi Ferenc kötött össze forradalmi versekkel.

A Corvin közben Árpádsávos lobogókat tartó fiatalok alkottak sorfalat a megemlékezők előtt. Tiszta tekintetű büszke, mai Pesti Srácok, akiknek hitével hegyeket lehet mozgatni, amíg lesznek ilyen fiatalok, addig van remény a magyar feltámadásra.

Az emlékező szónokok sorát a Magyar Önvédelmi Mozgalom elnöke, Kakuk Attila nyitotta meg, aki beszédében az elvtelen, parlamenti mandátumért, állami támogatásért összekapaszkodó pártokat ostorozta. Kellemetlen közjáték zavarta meg előadását – a megemlékezésre hiába várt Torockai László nevének elhangzásakor többen fütyülni kezdtek.

Az emlékezés következő szónoka Szabó Tamás, a Magyar Nemzeti Front elnökségi tagja volt. Bevezetőjében megköszönte a Magyarok Istenének és a szervezőknek, hogy sem előtte, sem utána ügynök nem szólalt fel. A szónok ezután utalt arra, hogy míg '56-ban az ügynökök a lámpavasakat „díszítették", addig ma a közéletben kulcspozíciókat tölthetnek be.

1956-ban kimondták, hogy aki idegeneket hoz az ország nyakára az hazaáruló. Én azt hiszem ezt ma is elmondhatjuk! – mondta Szabó. Van egy hazaáruló kormányunk, és van egy hazaáruló ellenzékünk!

Ja, hogy ez nem szalonképes! Miért, a molotov koktél az volt? Nem tudom, hogy a pesti srácok ma harcolnának-e, de a fegyvereiket már biztosan tisztogatnák.

Nézzük meg, hogy azok az emberek, akik állítólag az érdekeinkért dolgoznak, valójában mit is cselekszenek. Szenzációsan jó beszédek hangzanak el mostanában, de azt is nézzük meg, hogy azok az emberek, akik ezeket a beszédeket mondják, utána milyen gombokat nyomnak meg, milyen törvényeket fogadnak el, mibe mennek bele, mibe egyeznek bele.

Milyen gyönyörű ez a demokrácia, milyen gyönyörű ez a jólét, és milyen jól élünk mi magyarok. Vagy ez csak az aktuális kormánypropaganda? Ha megnézzük és kinyitjuk az ellenzék lapjait, ugyancsak azt olvashatjuk, hogy boldogoknak kell lennünk, hiszen az unió tagjai lettünk, és egy uniós „polgár" csak boldog lehet. A Magyar Nemzeti Front megtapasztalta, milyen az, ha a globális világhatalom ellen kell küzdeni. Most nem deportálnak minket, nem ver meg a rendőr – nem mindig –, hanem az élet egy olyan területére szorítnak ki minket, ahol a tevékenységünk teljesen hatástalan.

Azok, akik hisznek a magyarságban, azok összetartanak és együtt dolgoznak. Ez csak akkor fog menni, ha visszatekintünk '56 eszméire, ha megnézzük, hogy milyen tiszta volt az a forradalom. Csak akkor fog menni, ha az '56-os ifjúság szelleme velünk van.

Mert hol van ma a forradalmi ifjúság? A parlamentben biztos, hogy nincs, és nincs azokon a liberális drogfűtötte bulikon sem, amiket igen jól pénzelnek mostanában kormánypárti körök. A pesti srácok ma itt vannak a Corvin-közben. Addig, amíg itt néhányan össze tudunk jönni, és tisztelettel emlékezni hőseinkre, és büszkén nézni a magyar nemzeti lobogóra, addig senki nem tud minket eltiporni. A világtörténelemben már számos esetben bebizonyosodott, hogy nem a számszerűség, nem a pénz vitte győzelemre azokat, akik hittek a nemzet felemelkedésében.

Az MNF elnökségi tagja után a HVIM szónoka Zagyva Gyula tartott beszédet, majd a megemlékezők megkoszorúzták a pesti srác szobrát.

A VBKE részéről Domokos Endre János szónoka folytatta a megemlékezést, aki megkérte a réasztvevőket, hogy emlékezzenek meg Pongrátz Gergelyről egy perc néma csendben. Domokos nagyívű beszédében saját os humorával fűszerezve reálisan mutatta be a közéletet, a magyar nemzet helyzetét. Követendő példaként az értékörző, gondolkodó magyar embert nevezte meg. A megemlékezés végén az 1944-es hősökről is megemlékezett a közönség.

Dévai

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Gyilkossági kísérlet?!

A délvidéki Magyar Polgári Szövetség elborzadva vette tudomásul, hogy a szerb hatalom milyen embertelenül viselkedik a temerini magyar fiatalokkal szemben. Meggyőződésünk, hogy amit az öt fiúval tesznek, az már valóban támadás és fenyegető üzenet az egész magyarság ellen. Az újvidéki másodfokú bíróság jogerőre emelte az elsőfokú bíró döntését. Mindez világossá teszi a vajdasági magyarok előtt, hogy hiába minden, hiába a jóindulatunk, a megértésünk, az igyekezetünk. Minél igyekvőbbek vagyunk, annál inkább taposnak és üldöznek bennünket. Kár tovább hitegetni önmagunkat. Be kell látni, hogy nem nyerhetünk egyenlő bánásmódot még az igazságszolgáltatás előtt sem. Úgy tűnik nincsen esély arra, hogy a szerbség elfogadjon bennünket egyenrangúként, ami azt jelenti, hogy új túlélési taktikát kell alkalmazni.

Feltesszük a kérdést, hogy hogyan jutott el az ítélkező bíró odáig, hogy egy piaci verekedést gyilkossági kísérletként ítéljen meg? Nem gyilkossági kísérlet-e az, ha az eljárás során nem veszik figyelembe az enyhítő körülményeket, és 10-15 éves börtönbüntetésre ítélnek embereket, akiket – mint hallottuk – már alig várnak a mitrovicai börtönben, hogy úgymond „kicsinálják” őket?

A szülők szerint a médiában az igazságot rosszindulatúan elferdítő cikkek jelentek meg. A bíróság nem vette figyelembe a szakértői véleményeket, amelyek enyhítő körülményeket jelentettek volna. Nem találtak bizonyítékokat, fegyvert, sőt még indokot sem arra, hogy vajon miért akartak volna a magyar fiúk kilesni, majd előre megfontolt szándékkal, aljas módon meggyilkolni a szerb embert.

Ellentmond a vád feltevéseinek az a tény is, hogy még barátnőik is velük voltak. Másrészt ha öt, ereje teljében lévő férfi – előre eltervezve – meg akar ölni egy végül is nem túl erős fizikumú személyt, akkor az ma valószínűleg már nem élne, másrészt bizonyára nem is Temerin legforgalmasabb piacterét választották volna helyszínnek. Mindezek ismeretében, az ügy bírói és ügyészi megítélése még alapvető logikai összefüggésében sem állja meg a helyét. Ami a legszembetűnőbb – a szülők elmondása alapján –, az az, hogy nem sikerült kieszközölni még azt sem, hogy a sértett jellemét is felvázolják, aki tudvalevően időnként társadalomidegen módon viselkedett, és nem egyszer került összeütközésbe a rendőrséggel. A vádat és a bírósági ítéletet főként a fiúkból – a vizsgálati fogság idején – „kicsikart” vallomásokra alapozták annak ellenére, hogy a nyilvánosság is hallott a börtön falai közötti verésekről, kegyetlen bánásmódról.

A délvidéki Magyar Polgári Szövetség a józan kivárást választotta. Nem vettünk részt abban a politikai tömeghisztériában, amelyben sok szerbiai párt – többek között, sajnos, magyar is – közvetlenül a történtek után, a valós tények ismerete hiányában igyekezett elsőként elítélni a temerini fiúkat. Meggyőződésünk, hogy a drákói büntetés kiszabását az is bátorította, hogy magyar a magyart alávalónak, becstelennek, bűnözőnek nevezte, és szinte példás büntetést követelt.

Hét Nap, 2004. július 7-e: „A Vajdasági Magyar Szövetség mély megdöbbenéssel és felháborodással értesült a Temerinben történt szégyenteljes és brutális esetről. A leghatározottabban elítéljük a történteket, és követeljük az elkövetők méltó megbüntetését.”.

Új Szó, 2004. július 10-e: „Kasza ismételten a leghatározottabban elítélte a temerini bűntényt, amikor magyar nemzetiségű egyének, bűnözők bántalmazták szerb polgártársukat”. Stb.

Mára már úgy tűnik, hogy valójában az öt magyar fiú az eset igazi kárvallottja. Másfél éve szenvednek a börtönben – egyikük 10 évet kapott egy pofonért –, és tovább romlik a helyzetük.

Nem adjuk fel, és mindent megteszünk azért, hogy napvilágra kerüljön a teljes igazság. Köszönjük külföldi barátaink felajánlott segítségét, és csatlakozunk a Magyarok Világszövetségéhez abban, hogy közösen nemzetközi jogi megítélés elé vigyük az ügyet, amint megteremtődnek annak jogi feltételei.

Rácz Szabó László
a délvidéki Magyar Polgári Szövetség elnöke

Az újság kapható:

Országszerte a nemzeti könyvesboltokban és a budapeti újságárusoknál.

Előfizethető rózsaszín csekken a
2120 Dunakeszi, Bocskai utca 16. címre.
Az újságot zárt borítékban küldjük előfizetőinknek.
Éves előfizetés: 4000 Ft.
Féléves előfizetés: 2000 Ft.
Negyedéves előfizetés: 1000 Ft.
Telefon: 06-20-494-4513
Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

Eltörölnék Izraelt

Irán új elnöke szerint Izraelt le kell törölni a térképről. Mahmúdd Ahmadinezsád elnök szerint a palesztinok egy hatalmas öngyilkos merénylethullámot indítanak majd Izrael ellen, melynek eredménye a zsidó állam pusztulása lesz. „Nem férhet kétség ahhoz, hogy az új hullám Palesztinában hamarosan eltörli ezt a szégyenteljes foltot az iszlám föld színéről” – közölte az iráni vezető „A világ cionizmus nélkül” nevet viselő teheráni konferencián szerdán.

Az iráni külügyminiszter megerősítette, Mahmúd Ahmadinezsád szavait és elmondta, hogy azok az ország hivatalos álláspontját tükrözik. „Nem ismerjük el és nem tartjuk legitimnek a cionista rezsimet” – mondta.

A külügyminiszter bejelentette, hogy az iràniak tömegdemonstrációkon juttatják kifejezésre ellenérzéseiket. A mohamedán szent hónap, a Ramadán utolsó péntekjét még az iráni iszlám forradalom vezetője, Khomeini ajatollah nyilvánította az Izrael elleni harc ünnepévé, a Jeruzsálem felszabadításáért vívott harc” emléknapjává.

Ezen az ünnepnapon hatalmas tömegek vettek részt Izrael-ellenes tüntetéseken szerte Iránban. „Halál Izraelre, halál Amerikára!” – kiabálták a résztvevők. Több helyen megtapostak, illetve elégettek izraeli és amerikai zászlókat.

A Kincseinkért Alapítvány folytatja adománygyűjtését a székelyföldi árvízkárosultak javára.
Számlaszám:
OTP: 11742104-20038306
Az alapítvány közhasznú, a számlára átutalt összegről igazolást adnak, amely adóalap csökkentő.

Koncert ajánló

NOVEMBER 12.
ISMERŐS ARCOK: Budapest, Geronimo

Terjesztőket keresünk, hogy a lap minél több magyarhoz eljuthasson. Jelentkezőket a 06 20 579 09 46-os telefonszámon várunk.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

A budapesti parlament bukaresti érdekek szerint döntött

„A magyar parlament egy magyar nemzetstratégiai fontosságú kérdésben, nevezetesen az erdélyi magyarság, a székely nép jövőjét és megmaradását jelentő autonómiája ügyében, a román kormány igényének és elvárásának, azaz a román nemzetstratégiai érdeknek megfelelően döntött.”

Nincs mentség! Szeptember 26-a „Fekete Hétfő” marad sajnos az erdélyi magyarság, a székely nép emlékezetében. Csonkamagyarország politikai elitje ismét elégtelenre vizsgázott, folyik a magyarázkodás, a „reálpolitikai” érvek felsorolása, az őszintén nyilatkozók megfélemlítése (nyilatkozatok visszavonásának kikényszerítése), a barátok megszólaltatása. Mindez hiába! Nincs mentség a szereplők számára!

Ezt az „eredményt” csak EGYÜTT, kormányoldal és ellenzék, közösen voltak képesek megvalósítani! Ismerve ugyanis a szavazás eredményét, a FIDESZ legalább két szavazatára (mondjuk Orbán Viktor és Németh Zsolt) volt szükség, ahhoz hogy a Határozat megszülessen.

Nincs mentség a kormánypártok, de nincs mentség az ellenzék számára sem. Minthogy nincs mentség a későn észbe kapott (kaptatott?) erdélyi mentegetők, mások helyett magyarázkodók számára sem! A tények:

1. A magyar parlament egy magyar nemzetstratégiai fontosságú kérdésben, nevezetesen az erdélyi magyarság, a székely nép jövőjét és megmaradását jelentő autonómiája ügyében, a román kormány igényének és elvárásának, azaz a román nemzetstratégiai érdeknek megfelelően döntött.
2. A Magyar Parlament nem volt döntéskényszerben, hisz másodikként ratifikálta a csatlakozási egyezményt.
3. A döntés a két kormánypárt és a két ellenzéki párt közös megegyezésén, egyetértésén alapult.
4. A döntés során a parlament figyelmen kívül hagyta a Székely Nemzeti Tanács, a Magyar Polgári Szövetség, számos politikai és civil szervezet és személyiség előzetes figyelmeztetését, határozott kérését, ezek ellenében döntött.
5. Ezzel szemben a két nagy parlamenti párt (MSZP és FIDESZ) előzetesen konzultált a román kormány miniszterelnök-helyettesével (az RMDSZ elnöke) és annak kifejezett kérése szerint cselekedett.

A világ minden táján ezt árulásnak nevezik! Az árulásra nincs mentség! Nincs mentség azok számára, akik elkövették és nincs azok számára sem, akik hozzájárultak, vagy kérték.

Gyenge és szánalmas az elkövetők magyarázkodása. A legfájóbb és egyben elszomorító épp a FIDESZ-é. Az előrángatott érvek ugyanis szöges ellentétben állnak mindazzal, amit eddig hirdetett (vallott) a párt és annak vezére.

„Mit éreznek, kedves barátaim, azok a magyarok, akik székelyföldi autonómiát, vagy kettős állampolgárságot szeretnének, de a sajátjaik nem támogatják őket Budapesten?!” – kérdezte Orbán Viktor évértékelő beszédében a Magyar Polgári Együttműködés Egyesület rendezvényén, 2004. február 10-én.

Még akkor is siralmas és szánalmas a magyarázkodás, ha Nagyváradon újból a nagy tettekre bíztató és a teljes körű támogatást ígérő Orbán Viktor nyilatkozott. Sajnos ez a való és szomorú igazság, a szó és tett egységének teljes hiánya.

„Önöknek kell hangot adni követeléseiknek, Önöknek kell az önálló erdélyi magyar egyetemet kérni, az általam vezetett párt teljes mértékben támogatja a Bolyai ügyét” – mondta Orbán.

Ugyanúgy, mint a székely autonómiát?! – tesszük hozzá keserűen mi, székelyek, akik reménykedve hallgattuk Tusnádfürdőn és vártuk a pártja és saját részéről a beígért „teljes mértékű” támogatást.

Megoldás és cselekvés helyett altatót kínál. Jön majd az Európai Unió, ott leszünk majd kettős állampolgárok (román és uniós – gondolom!), és ott kapunk majd, ugyancsak ettől a román hatalomtól, akkor már „önszántából kiutalt autonómiát” és azt majd „egyetlen állam sem akadályozhatja meg” stb. Folytatni sem érdemes. Ki hiszi ezt el ma?

Ennél már csak az a szomorúbb, ahogyan erdélyi, székelyföldi barátaik, eszmetársaik, hűen elsajátítva mondvacsinált érveiket és azokat felerősítve magyarázzák erdélyi, székelyföldi sorstársaiknak, (annak ellenére, hogy a szavazás előtt ők is NEM-et kértek), hogy „reálpolitikusan” kell megítélni tettüket, hogy másképp nem tehettek, hogy nincs veszve semmi, hogy mindez a magvas „pártlogika” alapján történt.

Orbán Viktor és pártja megítélése nagyot változott az erdélyi, székelyföldi magyarok, a székely emberek szemében. 2002-ben, pártja választási kudarca ellenére, Orbán Viktort valódi nemzeti hősként ünnepeltük. Ma, magyarázkodnia kell az erdélyiek előtt! Hosszú az út, amit megtett!

„Reálpolitikusi” magyarázkodásaikat talán még el is fogadtuk volna, hisz ismerjük az emberi gyengeséget és nehéz a mítoszokkal is leszámolni! De minden magyarázkodás hitelét veszítette akkor, amikor Orbán Viktor és a FIDESZ vezetői szavazatuk legfőbb érveként az erdélyi NÉP-AKARATOT, az általuk „megkérdezett” NÉP hangját, akaratát (ez természetesen jobban hallszik Budapesten mint Erdélyben, a Székelyföldön!) ráncigálták elő! Nagyon keserves szájíze van ennek, a közelmúlt diktatúráira emlékeztet, amikor a NÉP nevében, a NÉP akaratából rendelkeztek, a NÉP elemi érdekei ellen! Olyan múltat idéz, olyan reflexeket ébresztget, melyeket mármár eltemetni véltünk.

Nincs értelme, tehát a mentegetőzésnek, mentegetésnek. A történelmi felelősség azoké, akik ezt véghezvitték!

Le kell vonnunk a magunk számára a következtetéseket. Egyelőre, a közeljövőben nem számíthatunk igazi áttörésre nemzetpolitikai kérdésekben, függetlenül attól, hogy milyen lesz a jövő évi választások eredménye.

Marad továbbra is a defenzív, az utódállamok érzékenységére, az EU intő szavára figyelő, a nemzeti érdekérvényesítést háttérbe szorító, a határon kívüli magyarság ügyét belpolitikai érdekeknek alárendelő politikai magatartás.

Mindehhez társul az utódállamokban parlamenti és kormányszerephez jutott magyar pártok nemzeti érdekeket kiszolgáltató, hatalomfüggő magatartása, mely ugyancsak nem látszik megváltozni, épp kettős függőségének következtében.

Ez a politikai környezet egyértelműen kiszolgáltatja a határon kívüli nemzeti közösségeket az utódállamok nacionalizmusának, végső soron a kivándorlás erősödését, az adott közösségek szórványosodását, lassú beolvadását, felszámolódását gerjeszti.

Le kell tehát számolnunk két illúzióval (a Magyar Kormány és az Európai Unió támogatása), amelyekre eddigi autonómiatörekvéseinket alapoztuk, ugyanis világossá vált, hogy:

1. A magyar kormány nem fog tevőlegesen fellépni a közeljövőben a határon kívüli nemzetrészek autonómiatörekvéseinek támogatásában, védőhatalmi szerep vállalásával.
2. Az utódállamok integrációs törekvéseit nem tudtuk és továbbra sem tudjuk hatékonyan az autonómiatörekvések szolgálatába állítani.
3. Az EU-nak, az integrációs folyamat befejeződése után, mint hatalmi tényezőnek, nincsenek eszközei, az autonómiatörekvések támogatására.

Ebben a politikai környezetben nem maradt más tényező, ami a siker reményével szállhat be az autonómiaküzdelembe, mint a közvetlenül megnyilvánuló közösségi akarat, mint kényszerítő erő.

A kérdés csak az, van-e ma olyan hiteles szerveződés, vagy létre tud-e jönni a közeljövőben a meglévők szövetkezése által, amely meg tudja teremteni például a Székelyföldön az ehhez szükséges társadalmi egyetértést, majd cselekvési egységet?

Javunkra is fordulhat a „Fekete Hétfő” üzenete, amennyiben segíti kialakulni a tisztánlátást, ráébreszti a székely társadalmat magárautaltságára, és elindítja a saját erejére támaszkodó cselekvés útján. A Csíksomlyói Szűzanya, minden székelyek Babba Máriája segítsen, hogy így legyen.

Gyergyócsomafalva, 2005. október 18.
Borsos Géza, a Székely Nemzeti Tanács alelnöke

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

GULAG RÉM-KÉP-REGÉNY 15.

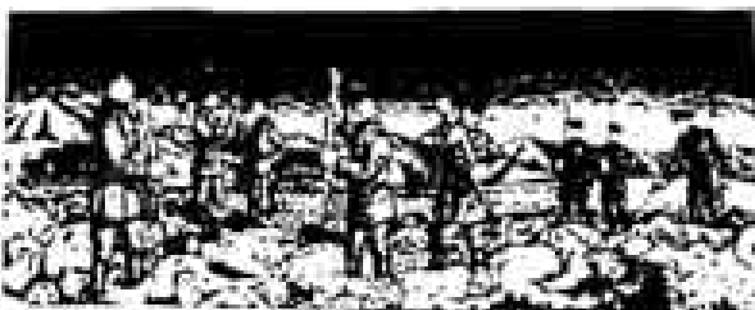
A szökés közben lelőtt „nép ellenségét” az elítéltek őrök kíséretében viszik a lágerbe... Előfordult, hogy a láger közelében lelőtt szökevényt elrettentésül rúdra akasztva vitték visszafelé, úgy mint a bojári vadásztanyákon az elejtett vaddisznót vagy őzet, ami igen nyomatékosan hatott az elítéltekre. A lágertől távol lelőtt szökevényeknek pedig levágták a keze fejét, hogy ujjlenyomatot vegyenek róla, s az elítéltet leírják. Magát a holttestet pedig a tajgában vagy a tundrában hagyták...

– Te feketeseggű, meg te zsidópofa, vágjátok ki ottan azokat a bokrokat!

– Parancsnok, de hát lőni fogsz, hisz azok a zónát jelző zászlókon túl vannak...

S amikor az elítéltek kiléptek az őrzött zónából, felhangzott a parancs: Brigád, feküdj! És a „szökevények” hátát – az MVD utasításának megfelelően – géppuskasorozat lyuggatta ki... A jutalom ezért 40 rubel volt...

A láger hétköznapjai... A pártarisztokrácia kedvenc gyermeke, a VCSK-GPU-NKVD (VCSK – Össz-Oroszországi Rendkívüli Bizottság) a Gestapo és az SS tehetséges tanítója...

A Gulag kolimai lágereiben a „nép ellenségeinek” szokásos legéppisztolyozása után...

Berija marsall, a Szovjetunió belügyminiszterének parancsa értelmében a kivégzetteket, de más halottakat is, szuronnyal szíven szúrták, és a fejébe golyót eresztettek...

A halottakat végső telephelyükre, az Északi-Jeges-tengerbe viszik – az 50-60 fokos hidegben kővé fagyott tetemeket a láger hullaházából elszállítják, és a szibériai folyón vágott lékbe süllyesztik, hogy ne kelljen sírt ásni az örök fagy földjébe...

Írta és rajzolta: Dancig Szergejevics Baldajev
www.gulag.hu
következő számunkban folytatjuk

Soha ne feledjük a kommunizmus bűneit!

Hidegvérrel 10.

„Láttam forradalmárt egy szál puskával szovjet tankra lőni, és amikor fejlövéstől holtan esett össze, társa azonnal átvette a puskát és folytatta a tüzelést.”

(Jobbágyi Gábor)

Egy éves voltam akkor. Vigasztalhatatlanul sírva ráztam a kiságy rácsait. Sötétség borult ránk, mert a főbérlő megint kikapcsolta a villanyt. Az asztalon megdermedt kenyér, a szárítón csonttá fagyott ruhák. Ha lehunyom a szemem, a szárító helyett bitófákat látok. Pedig életemben csak egyszer láttam bitófát, azt is csak képen. Egy bitófát a Kisfogházból Wittner Mária Ellenőrizve című könyvében. Míg én a rácsot rázom, a Köztársaság téren, a forradalom kulcshelyszínén teljes a káosz, gomolyog a tömeg, a vádirat szerint „felfegyverzett martalócok ezrei”. A forradalmárok megostromolják a pártházat, és Falábú Jankó vezetésével sortüzet adnak a pártházból kilépő parlamenterekre, Mező Imrére, Asztalos Jánosra és Szabó Jánosra. Az Erkel Színház tetejéről is lövik a terror bástyáját. Fáncsik György, későbbi vádlott egy magyar zászlóba burkolva kimenti az ostromgyűrűből Bozsó Imre ávóst és a Korányi Kórházba kíséri. Rajta kívül még két személyt ment meg. A tárgyaláson a megmentettek ellene vallottak, de hogy is lehetett volna másképp? Sztálin mondta, hogy a kommunisták különös anyagból vannak gyúrva. Őket nem lehet szavakkal leírni. Róluk csak a hozzájuk tartozó relikviák vallanak: az agyonveréstől reflex nélküli néma talpak, mint Tóth Ilonáé, az üvegampullák, amit az ÁVH-s elvtársnők a vallatottak nemi szervében gumibottal törtek millió szilánkra. Még rázom a kiságy rácsait, a Köztemető szélén egyre nőnek a dróttal összekötözött kezű, arccal a földbe dobált emberi tetemhegyek. 2005. október 29-én szívemben parázzsal, gyásszal végigsétálok a téren.

Eszembe jut, hogy a föld alól a pártház környékén sokáig lehetett nyöszörgést, segélykiáltást hallani. Hiába simítja szellő az arcomat, az orwelli gondolatrendőrség hallhatná, ahogy belül dörömböl bennem egy mondat: Olyanok vagytok mint a rákos sejt, és egy másik válaszol rá Hamlettel: Csitt kard, tanulj te szörnyűbb markolást! A Köztársaság téri eseményekről Gosztonyi Péter írt könyvet Magyar Golgota címmel, benne is kételyek élnek. Máig sem tudni, miért nem védték a pártházat a forradalom első napjaitól? Hogy haltak meg a küldöttségként kilépő Mező Imre és társai? A pártház halottaiból hányan haltak meg fegyveres harc közben és hányat végeztek ki az ostrom után? Léteztek-e a pártház alatti pincebörtönök, és ha igen, kiket tartottak fogva? Hogy kerültek a térre külföldi újságírók és KGB-megbízott? Jobbágyi Gábor a történészekkel együtt sejteti azt a feltételezést, hogy a szovjet és magyar pártvezetés tudatosan áldozatul dobta a pártházat, hogy hivatkozási alapja legyen az 1956. november 4-i szovjet támadásnak.

Az ítélet indoklásában ilyen marxista szemináriumi stílusú mondatokban emlékeznek a korabeli eseményekre: „Az 1956. október 23-án kirobbantott ellenforradalom mozgósította a Budapest területén tartózkodó huligánokat, börtönből kiszabadult bűnözőket és különböző hamis jelszavakkal felingerelve a politikailag képzetlen vagy koruknál fogva éretlen gondolkodású fiatalokat s ezzel indult döntő rohamra a Népköztársaság ellen... Amikor az áruló Nagy Imre-kormány fegyverszüneti egyezményt kötött a főváros területén elhelyezkedett ellenforradalmi csoportokkal, majd hozzájárulását adta ahhoz, hogy a Kopácsi által szervezett ún. nemzetőrségbe az összes fegyveres ellenforradalmár a börtönből kiszabadult rabok és a főváros területén garázdálkodó egyéb fegyveres banditák belépjenek, az ellenforradalom most már nyeregben érezte magát, és minden ponton döntő rohamra indult a Népköztársasághoz hű szocialista erők ellen. Minden olyan személy, különösen az, aki aktív résztvevője volt a Népköztársaság nagy bástyájának, a Köztársaság téri pártház kegyetlen felprédálásának, a társadalomra veszélyesség legmagasabb fokát mutatja.” Hat külön szálon futó nyomozás közös vezérfonala lett a vádlottak Köztársaság téri szereplése, hogy halálra lehessen ítélni őket a Köztársaság téri büntetőügyben. A dosszié „maradék ügynek” tekinthető Jobbágyi Gábor szerint, mert az ügyben elítéltek nem is vagy csak alig ismerték egymást. „Tudtam, hogy volt megtorlás, de a méreteiről, súlyosságáról senki semmit nem tudott – írja a büntetőjogász. – Ezért volt számomra letaglózó, amikor Darvas Iván 1989. június 16-án a Hősök terén egy órán át lövésszerűen olvasta fel a kivégzettek neveit.” Ha száraz és nehezen olvasható is lesz most, hogy neveket írok le, én is lövésszerű jelzésnek szánom őket. Az áldozatoknak tartozunk ezzel. Mert ez itt még mindig a vértanúk vére. Emlékezzünk rájuk minden név egy vétlen emberélet és a szabadság elvéreztetése: Fáncsik György, Debrei István, Dobi Károly, Tóth Tibor, Gyűrű András (fiatalkorú), Deák Gábor (fiatalkorú), Huzián István, Lengyel Jenő, Novák Károly (fiatalkorú).

Fáncsik György esetében csak 1958. március 21-én indul a nyomozás szervezkedés miatt. Ekkor még a lipótmezei elmegyógyintézetben kezelik, hogy pszichopátiás hiszteroid karakternek állíthassák be. Fáncsik a Kisfaludi utca 28/b. alatt működő „Különleges Csoport” vezetője volt, feladatuk rendbiztosítás és ellátás. Fegyveres harcokban nem vettek részt. A csoport a forradalom leverése után szétesett, és november 6-ától gépkocsin elindultak a nyugati határ felé. A 250 tagúvá nőtt fegyveres csapatot november 7-én Tarjánnál megtámadják a szovjetek, és szó szerint letarolják. A tíz túlélő, köztük Fáncsik továbbmenekül, és csak november 11-i sebesülése után fogják el.

Debrei Istvánt mint Fáncsik helyettesét 1958. március 21-én helyezik előzetes letartóztatásba. Ő is csak anyagbeszerzésben, őrségadásban jelöli meg vallomásában a Különleges Csoport feladatát. Az ügyben meghallgatott tanúk is csak a csoport ruhaosztási, krumpliosztási akcióit említik, kivéve László Bélát, aki szerint Fáncsik Györgyöt Pongrátz Gergely nevezte ki a Különleges Csoport parancsnokának „a rend fenntartása és az Államvédelmi Hatóság felszámolása céljára”. (Bár nem szól egyetlen ÁVH-s letartóztatásáról sem.) Fáncsik György az ügyészségi kihallgatáson, tehát ügyének lezárásakor enyhítő körülményként jelenti be, hogy megmentette egy ÁVH-s életét. Ezután szervezkedés vezetése miatt ad ki vádiratot dr. Götz János fővárosi ügyész. 1958. szeptember 23-án a Fővárosi Bíróság nem fogadhatta el a vádiratot, és azonnal pótnyomozást rendelt el. Fáncsik György és Debrei István ügye drámai fordulatot vett: Köztársaság téri ügy lett. A letartóztatást meghosszabbító határozat már tényként közli, hogy a két személy részt vett a Köztársaság téri pártház ostromában.

Azokról a napokról vannak az első eleven emlékeim. Éjszaka csöngetésre riadunk fel. A szomszéd albérlő bácsit betuszkolják egy Pobjedába, és rendszeresen veszettség elleni szérummal oltják be. Amikor csöngettek azon az albérleti kapun, akkor vallathatták Fáncsikot és Debrei Istvánt. Talán még férfiasságukkal is elszórakoztak az üvegampullatrükkel, de hiába próbálkoztak, Fáncsikból csak annyit sikerült kiverni, hogy akkor ért a térre, amikor a harcok már véget értek, ekkor mentette ki az ÁVH-sokat, Debrei pedig végig ragaszkodott ahhoz, hogy a kérdéses napon egyáltalán nem járt a Köztársaság téren. Egyetlen tanú sincs, aki tudott volna arról, hogy a vádlottak a téren jártak és ott harcoltak volna. A kilenc vádlott közül csak öt vett részt az ostromban és a pártház elfoglalásában.

Langmáhr Anikó

Soha ne feledjük a kommunizmus bűneit!

Mészáros Károly:

Liberalizmus kontra nacionalizmus avagy: mit gyűlöl a magyargyűlölő? 11.

A hazai magyargyűlölő miért nevezi önmagát magyarnak?

Tegyük fel a kérdést: vajon lehet-e jó zsidó Izraelben egy antiszemita? Természetesen nem. Nos, ugyanígy nem lehet jó magyar az sem, aki a magyargyűlölők oldalára állt. Őket nem a kirekesztők rekesztették ki, mert megtették saját magukkal.

A magyarságról és az „idegenekről”:

A magyarság szempontjából csak kétféle másság és idegen létezett és létezik. A magyarokhoz jóindulatú és rosszindulatú. Viszont minden embert az egyéni viselkedése és cselekedetei sorolnak az egyik, vagy másik táborba.

Miért nem szabad szóbaállni a magyargyűlölőkkel?

Azért, mert képtelenek a tisztességes „játékra”. A nemzettudat legkisebb jelét is leszélsőségesezik. A magyarságára büszke embert is képesek lefasisztázni. Féligazságokkal manipulálva rágalmaznak, megbélyegeznek. Számukra csak egy üzenetünk lehet: magyargyűlölők, elég volt az aljasságból! Kerülni kell őket, mint a leprásokat, mert nekik a lelkük beteg és másokat is ilyen betegnek szeretnének látni. Különben is, a barátaink tudják, milyenek vagyunk, az ellenségeinknek meg minek magyarázkodnánk?

Ki képes megmenteni a magyarságot?

Egyértelműen az a nemzeti radikalizmus, melynek felfokozott érzékenysége lehetővé teszi a nemzeti együttérzést, igazságérzete nem tűri a magyarság alárendeltségét és határozottsága alkalmassá teszi a nemzet védelmére. Tehát az öntudatos magyar emberek. A nemzeti öntudat pedig ott kezdődik, amikor belül megfogalmazódik a kérdés: hát velünk magyarokkal már mindent lehet? Ahol ez a kérdés föl sem merül, ott nem beszélhetünk nemzeti öntudatról. A magyargyűlölők pedig semmitől sem félnek annyira, mint ettől a kérdéstől, melynek folytatása a: most már elég!

Kik nem képesek megmenteni a magyarságot?

A magyarországi magyargyűlölők természetesen nem, de az őket kiszolgálók úgyszintén semmiképpen. A közönyös tömeg szintén alkalmatlan a nemzet megmentésére. Évszázados közöny ez, mely azt mondja: „ez urak dolga”. A „mi közünk hozzá?” – emberek közönye. Viharos történelmünk során jobban megérte kimaradni a nemzet ügyéből, mint vállalni azt. Ha győzött a szabadság, nekik is jó volt, ha vesztett – ők nem tettek semmit. Bocskai nem véletlenül gondolt az ő hajdúira. Aki tett a nemzetért, az kapott is valamit.

Miért alkalmatlan a „haladó” elit?

Már a szocializmus kinevelte magából azt a „haladó” réteget, mely fölényesen elvetette a nemzeti eszmét és a változások idején cserben hagyta a magyar tömeget. Hitvány árulásukat leplezendő, most toleranciakampányok mögé bújnak. (Ők azok, akik mindent lenéznek, ami magyar. Ha pedig mondjuk polgármesterként hatalmat kaptak, mindent elkövettek/követnek, hogy még a magyaros jelleg is eltűnjön az adott területről. Rendezés címén tűntetik el a magyar árust, őstermelőt, pecsenyesütőt, stb. A 2004-es év turisztikai mutatói is leleplezték kártékony voltukat. Aki ma a magyaros jelleget eltűnteti, az holnap a magyart is eltűntetné.) Emelkedett szellemiségük megnyilvánulásának tudták és tudják be a magyar tömegek (munkásság, parasztság) lenézését, becsmérlését. Ez a lenéző távolságtartás számukra egy lelki kielégülést jelent, mert általa igazolva látják saját fölényüket. Egyszóval eszik a magyar kenyeret, de akinek köszönhetik – a magyar paraszt, a pék, stb. – büdös nekik. Szellemi gőgjükben el sem tudják képzelni, hogy valaki képes együttérezni az általuk lenézett magyar tömeggel és ilyenkor demagógiát és populizmust emlegetnek.

De a nemzeti oldal szintén nem mentes ettől a gondolkodástól. Ismerjük történelmünkből azokat a díszmagyaros urakat, akik képviselőválasztáskor magyar véreiknek szólították a népet, majd győzelmük után egymás között a „nép egyszerű gyermekei” csak „büdös parasztok” voltak számukra. Napjainkra megint megjelent az a nemzetieskedő sznobéria, mely együtt parádézgat, egymást címekkel és rangokkal kiszolgálja rogyásig, de a magyar melós és paraszt láttán az orrukat húzkodják. Fölényeskedő távolságtartásuk, lekezelő magatartásuk alkalmatlanná teszi őket az igazi nemzeti gondolat képviseletére, mert nem hajlandók tudomásul venni, hogy a nemzet egy egész és minden osztálya, rétege egyenlően beletartozik. Aki ezt a nemzeti oldalon nem így gondolja, az maga sem tudja mire hivatkozva beszél, amikor a nemzetet és a magyarságot emlegeti. Kasztnemzetieskedés nem létezik. Az úri (urizáló) nacionalizmus soha nem tudta az egész nemzetet magával ragadni, mert ahogy ők távol tartották magukat a néptől, úgy azok is megtartották ezt a távolságot. Gömbös Gyula testvérének tartotta a magyar munkást és a 30-as évek igaz nép-nemzeti gondolkodói a magyar parasztságból indultak ki. Az úri osztályok ugyanakkor elvadították maguktól a dolgozó tömeget, átüldözve a másik oldalra. Majd „lebolsevistázták”, mert nem állt saját urai mögé. A mai magyarországi jobbközép soha nem heveri ki azt az antali örökséget, melyet a magyar munkások és földművesek kisemmizése jelent. Ez a tömeg visszaszavazta a baloldalt, mára pedig teljes közönybe süllyedt. Pedig ha tetszik a nemzetieskedőknek, ha nem, e tömeg nélkül nincs nemzeti gondolat. Az urizáló nacionalizmus képtelen betölteni feladatát. Erre csak egy össznemzeti nacionalizmus képes.

A nemzetieskedő sznobériának a nép nem cél, csak eszköz. Bejutni valahová és elmondani: „most már mi is lettünk valakik”, mi is ott ülhetünk azok között. Ha politikailag ellenfelei is a „haladó” elitnek, a tömeg lenézése, az intellektuális gőg lélekben mégis közelebb hozza őket. Kihasználnák a radikalizmust, majd látványosan elhúzódnak, mert – még, hogy ők azokkal?!

Kik alkalmatlanok még a nemzet megmentésére?

Az önjelölt vezérek, a hangember kiskirályok, akik szónokolnak a népnek – azok pedig hallgatják, mert szomjúhozzák az igazságot – így nem, vagy csak késve veszik észre, hogy mások a szavak és mások a tettek.

Az álnemzetiek, akik ügyesen fogják ki a szelet az igazi nemzeti erők vitorlájából. Keményék minden választás előtt, majd utána az ugyanilyen keménységtől elhatárolódnak. Nagy szavaikat nem tettek követik, hanem megalkuvás.

A nemzeti oldalon vannak még az örökös kötekedők, akik képesek kiforgatni a másik magyar szavait, szándékát, bizonyítandó, hogy ők még nála is magyarabbak.

A „majd adnék én nekik” – emberek, akik mindig tudják, hogy másnak (mindig másnak) mit kellene tennie. Akik a másik magyartól hibátlanságot várnak, de a saját hibáikkal képtelenek szembenézni.

De ott vannak a rafinált besurranók is, akik amikor vezetői szerepre tesznek szert egy adott szervezetben, úgy tudják azt elsorvasztani, leépíteni, hogy az kívülről dicséretes szervezői munkának tűnjön.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Szállj, Turul Madár

A legenda szerint Emese, Álmos vezér anyjának álmában egy héja kinézetű madár jelent meg isteni látomásként és rászállva teherbe ejtette őt. Árpád népét a Turul Madár vezette ide a Kárpát medencébe, Attila földjére. A turul egy sólyomfajta, más néven: kerecsensólyom. A régi magyarok szent állatként tisztelték. Tőlünk nyugatra, az Alpokon túl nem rak fészket ez a madár. A turul mint jelkép, már a hunok címerein is fellelhető. A turul szót hosszú időre el kellett felejtenünk, csak a XIX. században éledt újra, majd a II. világháborút követő kommunista diktatúra ismét a mellőzés homályába lökte. Az ún. rendszerváltás után ismét szárnyra kelt a magyarok őstörténetének e fontos jelképe. Hitvilágunk és nemzeti öntudatunk megőrzését szolgálja a turul madárról készített szobrok állítása szerte az országban és azon túl, ahol magyarok élnek. Magyarságukról a Kanadában élő magyarok sem feledkeznek meg, amit az is bizonyít, hogy ősi jelképünknek a Turul Madárnak állítottak emléket Alberta tartomány Lethbridge városában. A szobor megálmodója a felsőgödi születésű Gemer György, aki az '56-os eseményeket követően menekült új hazájába. A négy méter magas kőoszlopon álló Turul Madár központi helyen, a városháza és a színház előtt állították föl a tartomány 100 éves születésnapján megrendezett nagyszabású ünnepségen 2005. szeptember 03-án. A kőoszlopon magyar címer és Turul Madár emléktábla mutatja az ott élő magyarok ragaszkodását az Óhazához. Ez az egyedüli Turul Madár-szobor Kanadában és minden bizonnyal egész Észak-Amerikában. A fölavatáson a Magyar Köztársaság nagykövete Tomaj Dénes úr is részt vett. A bocskaiba és díszmagyarba öltözött társaság könnyeiket törölgetve hallgatta a szobor leleplezése után a magyar és kanadai himnuszt, majd a Rákóczi-szabadságharcot fölidéző tárogatóból elővarázsolt bús dallamokat, miközben tekintetüket a kéklő égbolton körözö sólyompár ragadta meg. A magyarok nem felejtették el származásukat és hálájuk jeléül egész napos fesztivált rendeztek. A városi könyvtárban megrendezett képkiállítás az emigránsok életét illusztrálta, de volt magyar vonatkozású népművészeti alkotások bemutatója is, ahol a nagyérdemű megcsodálhatta a Herenden készült porcelán figurákat. A kiállítás érdekességét növelte Shimazaki Horoshi Magyarországon járt japán festőművész magyar tájakról megfestett képei. A kanadai magyarok számára emlékezetes nap a nagykövet úr tiszteletére megrendezett vacsorával folytatódott, miközben magyar nóták és táncok szórakoztatták az egybegyűlteket. A sikeres nap után táncra perdült az örömében a társaság.

A kanadai magyarok nem felejtették el a távoli Magyarországot, büszkén vallhatják magukat magyarnak. A különböző nemzetiségűek békében és harmóniában élnek egymással, tiszteletben tartják mások ünnepeit és szokásait. Senki nem vetemedik arra, hogy egy másik nép szentnek tartott jelképét meggyalázza és ellen forduljon. A mi kis csonka Hazánkban van olyan kisebbségi népcsoport, mely példát vehetne a fentiekből és megtanulhatná, hogyan kell botrányok nélkül élni. Ha több nép él egy országban, tisztelni illik a másik nép jelképeit és azok ünnepeit. Ha ez a tisztelet elmarad, sőt durva magatartást tanúsít ellene, akkor ne csodálkozzon senki azon, hogy ez a bizonyos kisebbség közutálatnak lesz kitéve a nagytöbbség részéről, egy kalap alá véve azokat a vétleneket is, akik csendben maradnak és hallgatólagosan egyetértenek a sértegetőkkel.

Farkas Éva, Gemer György beszámolója alapján

Langmáhr Anikó:

Egy angyal gubbaszt

(Mansfeld Péter emlékének)

A kráter-város hamujában hamvad
és ketreceket ácsolnak a napnak
és ránk vakkant a maszkabáli csürhe
már mi vagyunk az üveg alá tűzve
kihunyt szemem már nem nyugtatja semmi
magam vagyok mást nem tudok csak lenni
s Te messze vagy a pusztulás felett
egy angyal gubbaszt ez a közeled
és szárnyaival betakar mert küldted
hogy sírásomban ő legyen az ünnep
fáradt vagyok most lerogyok a földre
egy éjszakára évre vagy örökre
s az angyal lágyan karjaiba vesz
és könnyeivel mossa testemet
s míg haldoklásom felett ő világol
a lábától már mindkét szárnya lángol

FRONT szerkesztőségi fogadóórák:
Minden kedden 18 órától
az MNF Klubban

Dénes Béla

Ávós világ Magyarországon

Egy cionista orvos emlékiratai

…"Egészen megdöbbentett, amikor ezek a furcsa beszélgetések és kérdezgetések Péter Gáborra, a rettegett ÁVO-főnökre, Farkas Mihályra, az ugyancsak gyűlölt honvédelmi miniszterre és Kádár János belügyminiszterre terelődtek. Az érdekelte őket, nem volt-e a nevezetteknek kapcsolatuk a cionizmussal, illetve a cionistákkal, s hogy én, mint a Magyar Cionista Szövetség volt társelnöke s politikai osztályának vezetője, nem tárgyaltam-e valamelyikkel, nem folytattam-e velük „titkos megbeszéléseket". Sokszor nem tudtam, komolyan vegyem-e kérdéseiket, vagy csak viccnek. Rá kellett jönnöm, hogy nagyon komolyan gondolták azt, amit kérdeztek. S azt is tapasztaltam, hogy ezek a többnyire zsidó származású defenzív tisztek ugyanolyan hatalomnak és szervezetnek képzelték a cionizmust, mint amilyennek a nyilasok és Szálasiék hitték. Hogy micsoda tömegpszichológiai tényezők hatottak itt közre, azt ma sem tudom megállapítani. Az igaz, hogy ezek a tisztek olyan hihetetlen tudatlanságot és járatlanságot tanúsítottak a zsidó vallás, nép és kultúra közismert tényeivel kapcsolatosan, hogy ezt el nem, hittem volna, bárki mondja. Nyugodtan állíthatom, hogy az ÁVO-n találkoztam életemben először olyan zsidókkal, akik semmit sem tudtak a zsidóságról! Sőt ezzel valósággal kérkedtek!"…

…„Még egy kommunista zsidó betegem volt, a pécsi párttitkár, Aczél elvtárs. Azt mondják, s ő maga is így mesélte, hogy Magyarország összes párttitkárai között ő volt a legnagyobb hatalmú. Akik mesélték, elmondták azt is, milyen módszerekkel dolgozott. Apósa közismert Falk Miksa utcai ügyvéd volt, ő maga szín zsidó. Ennek ellenére, vagy épp ezért, hatalmas bajuszt növesztett és paraszti származéknak adta ki magát. Azt hitte, mivel valahonnét Felső-Magyarországról jött, ezt el is hiszik neki. Természetesen mindenki tudott származásáról. 1949. május l-jén maga Rákosi Mátyás tűzte mellére a kormánykitüntetést. Egy nappal később már fogoly volt, és immár másfél év óta nem tudott semmit fiatal feleségéről és csecsemő gyermekéről. Nekem nagy titokban elárulta zsidó voltát, amit akkor már réges-rég tudtam. Undorító fráter volt, igazán rászolgált arra, hogy az általános rehabilitáció alkalmával kiengedjék, és újra elővegyék. Jelenleg, 1958 tavaszán, miniszterhelyettes Münnich Ferenc kormányában. Lehet, hogy még többre is viszi."…

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Védett zsidók

A Magyar Nemzeti információi szerint a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége (Mazsihisz) „állami felkérésre”, részletes intézkedési tervet dolgoztatott ki járvány esetére.

A lap szerint tisztázhatatlan, kiktől származik az az „állami felkérés”, amelynek engedelmeskedve a zsidó felekezet ügyvezető igazgatója kidolgozta védelmi tervüket.

Zoltai Gusztáv riadólánc működtetését tervezi, és az abban szereplő hitközségi, szervezeti dolgozók, hitéleti segítők adatait november 10-ig kell összesíteni. Az utasítás a biztonságos ivóvíz és száraz élelmiszer tartalékolására is felszólítja a zsidó szervezet intézményeit a járvány esetére, és felhívja a hittestvéreket a higiéniai szabályok fokozott megtartására, a kóserszabályok maradéktalan betartására. Mint Zoltai Gusztáv fogalmaz, „amennyiben jelentősebb számú személy esetében azonos irányú betegség kialakulása tapasztalható igazoltan, abban az esetben ezt soron kívül jelenteni kell a hitközség ügyvezetése részére”.

Ez utóbbi esetben az ügy súlyosságától függően elrendelhetik az intézmény bezárását, fertőtlenítését. Az ehhez szükséges fertőtlenítő és védő felszerelések haladéktalan beszerzésére már ki is adta az utasítást Zoltai Gusztáv.

A dokumentumban az esetleges veszteségekre is gondol a Mazsihisz ügyvezető igazgatója: „Felkérem a Chevra Kaddisát (temetéssel foglalkozó egylet), hogy egy esetleges járvány kibontakozása esetére azon hittestvéreink részére, akik ezt igénylik, a járvány áldozatainak a zsidó vallás szerint történő eltemetése céljára különítsen el a Kozma utcai központi temető 17/G parcellájában legalább 300 sírhelyet.”

A kormányzat semmiféle kapcsolatban nem állt a Mazsihisz kezdeményezésével – közölte Rácz Jenő egészségügyi miniszter. Hozzátette: a kormány nem kíván beleszólni semmilyen szervezet, így a Mazsihisz munkájába sem.

A többi történelmi felekezet nem kapott semmiféle felkérést.

Több mint különös az intézkedési terv kidolgozásának módja. Míg a nemzet többségi tagjait nyugtatni próbálják az esetleges világjárvány miatt, a zsidók „égi jelet” kapván felkészülhetnek arra.

Az a tény is nyugtalanító, hogy bár neves szakemberek szerint a madárinfluenza vírusa 60 C° felett elpusztul, tehát még a fertőzött baromfi húsa is fogyasztható jól átsütve, a napi hírekben nem erről hallani. Olyan halálesetekről hallunk, amik azután következtek be, hogy elfogyasztották a fertőzött baromfi húsát, tojását. Valaki tehát téved, félretájékoztat, vagy hazudik. Félő, hogy mire ez kiderül már késő lesz.

A Magyar Nemzeti Front megkezdte a felkészülést az országgyűlési választásokra, elkezdődött a képviselő-jelöltek és a választási küzdelmüket segítő csapat kiválasztása.

Az MNF tiszta szívű, tenni vágyó szövetségeseket, segítőket vár az ország minden területéről, hogy egy hiteles nemzeti erő is bekerülhessen a parlamentbe. Foglaljuk vissza együtt Magyarországot!

A lap régebbi számai megrendelhetők a szerkesztőség címén

Kerecsen - fészek

Őstörténeti, történelmi, irodalmi, néprajzi érték és hagyományóvó műhely Budapest, III. Csobánka tér 1.

Nov. 13. Sólyomfi Nagy Zoltán: A táltosok üzenete a ma emberéhez

Nov. 27. HÁRMAS KÖNYV ÉS CD BEMUTATÓ Czárán Eszter és Szőke István Atilla könyveinek és Keresztes Nagy Árpád CD- jének bemutatása

Közreműködnek: Molnár V. József, Keresztes Nagy Árpád és még sokan mások (részletes műsor később, szórólapokon)

Dec. 11. Csajághy György: Az avarok története

Az előadások délután 3 órakor kezdődnek.

Belépőjegy: 500 HUF

Önkénteseket várunk a Frontra!

Újságírókat, fotósokat, terjesztőket várunk a szerkesztőségi csapatba!

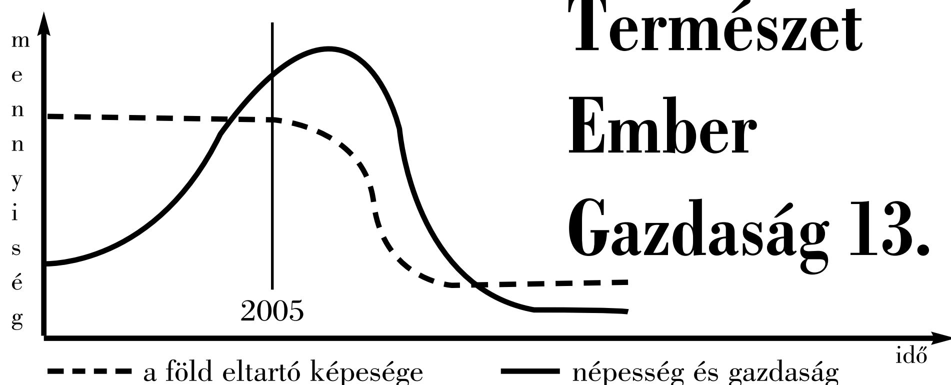
Fizetést sajnos belátható ideig nem tudunk adni, csak jó szót és sok munkát. A lapnál mindenki ingyen dolgozik a közös célért, hazánk felszabadításáért. Valljuk, élet-halál harc folyik most hazánkban. Ebben a harcban hathatós fegyver lehet egy hiteles és radikális nemzeti újság.

Fegyverforgató önkénteseket várunk, akik segítenek felrázni, és tartást adni az apátiába süllyedt magyarságnak.

IMPRESSZUM
Kiadja és a kiadásért felel: Szkíta Műhely
Főszerkesztő: Szabó Tamás
Szerkesztésért felelős: Szabó Tamás
Szerkesztőség címe: 2120 Dunakeszi, Bocskai u. 16.
Nyomda: H.A.ZS. HU ISSN 1786-8408
Telefon: 06–20–494–4513
Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Természet Ember Gazdaság 13.

„Az egyéni élményen alapuló hit tömegmeggyőződés, vallás lesz, a vallás rendszerré épül ki, világnézetté szélesedik… A tan a legmagasabb rendű vallások lényeges alkotórésze, reflexiók és gondolkodás terméke.”

(Szimonidesz Lajos)

Része-e az ember a természetnek? Uralkodhat-e az ember a természeten? Milyen mértékig sajátíthatja ki környezetét? Milyen viszonyban áll a vele együtt élő populációkkal? Van-e joga irreverzibilis folyamatokat generálni az ökoszisztémák rendszeréből felépülő bioszférában? Hol helyezkedik el az ember munkaereje a termelés rendszerében? Milyen értékrendbeli különbözőségek vannak a különféle gazdasági szemléletekben? Ezekre, és hasonló kérdésekre keresem a választ a mai gazdaságtan és a világ néhány vallásának a gazdaságról és természetről vallott tanai elemzésével. A probléma aktualitását indokolja, hogy az urbanizálódott, talajvesztett ember egyre nagyobb érdeklődést mutat ősi vallások életfilozófiái iránt, megoldást keresve napi gondjaira.

Mi a mai közgazdaság tana, filozófiája?

– A mai közgazdaságtan a materializmus jegyeit hordozza.

– Az ember munkaereje termelési tényező, melynek piaci ára van – bár a munkapiac némileg eltér az áru- és pénzpiactól –, árfolyamát végső soron a piac határozza meg.

– A gazdaság alapja az állandó növekedés, a növekedési kényszer.

– Célja a fogyasztás növelése, értelmetlen termékek, luxusáruk propagálása.

– A környezetszennyezés, mely a fölösleges javak előállításából, és használatából ered, másodlagos kérdés.

– Csak azok a tevékenységek fontosak, amelyek pénz közvetítésével jönnek létre, és profitot termelnek.

– Mindennek értéket kell adni, kvantifikálni kell.

– Az emberi munkát megkönnyítő technikai vívmányok az élet olyan mérvű felgyorsulását eredményezték, hogy az eredeti cél, a szabadidő növekedése helyett, annak csökkenését okozta.

– Az emberiség saját létalapját emészti föl, mert nem tevékenysége hozadékából, hanem annak tőkéjéből él.

– A mai közgazdaságtanban a racionalitás-etika, valamint a profit-etika egymásnak ellentmondó értékek, pedig egy vállalat nem csak profittermelő, hanem társadalmi képződmény is, mely bizonyos etikai normák betartásával jelentősen csökkenthetné társadalmi költségeit. Gondolok itt az alkalmazottak emberi jogaira, a környezetre káros beruházások beindítása a lakosság tiltakozása ellenére, a fogyasztók tisztességes tájékoztatása a termék összetételét illetően stb.

– Nem veszi figyelembe a helyi, évszázadok során kialakult tradíciókat, a régiókra idegen tevékenységet telepít munkahely létesítés ürügyén, rabszolgamunkára kényszerítve az amúgy képzett munkaerőt, melyet a minimálbér közeli fizetéssel, és a végkielégítést elérő alkalmazási idő előtti elbocsátásokkal, lelkileg terrorizál, bizonytalanná tesz, tönkretesz, semmibe véve az emberi indivídumot, elmérgesítve az emberi kapcsolatokat.

Mit mond az iszlám az emberi kapcsolatokról, természetről, hagyományokról?

A Korán mellett nagy szerepe van az iszlámban a hagyománynak. Mohammed nem építette ki életében az iszlám vallási rendszerét, hívei a hagyományok, és ősi szokások alapján alakították tovább vallásuk tanait, több százezer tradíciómondattal bővítve.

Zakarija Jahja al- Navavi tradíciógyűjteményében olvashatók a következők:

„Aki Allahban… hisz…, tisztelje szomszédját, és… tisztelje vendégét.”

„Nem igazhívő senki közületek, amíg nem kívánja felebarátjának ugyanazt, amit önmagának kíván.”

Az emberi viszonyokról való tanításokat vég nélkül lehetne sorolni, mely bizonyítja fontosságát. A tanítások lényege abban áll, hogy azok nem ajánlások, hanem kötelező érvényűek minden muzlimra.

„Allah minden dologra nézve a kíméletet parancsolta meg. Ha állatot vágtok le, úgy kíméletes módon vágjátok le azt, jól köszörüljétek meg a kést, és hagyjatok pihenést az áldozatnak.”

A természet másik tagjával szembeni alázat, és tisztelet érződik ebből a tradícióból, elismeri az ember különös helyzetét, de nem tekinti mindenek felettinek, aki uralkodhatna a természet más érző lényei felett.

Az ember és a Föld viszonyát egyértelműen kifejezi a következő tanítás.

„Úgy élj a Földön, mintha idegen, vagy átutazó volnál ott. Gondoskodjál akkor amikor egészséges vagy, betegségedről…”

A Földnek nem ura az ember, egy idegen, egy átutazó, akinek gondoskodnia kell magáról előrelátó módon.

Az iszlám társadalom vagyoni kiegyenlítettségére az újraelosztás intézménye is kialakult.

„A szegények adója az ingó vagyon két és fél százaléka, a mezőgazdasági jövedelemnek pedig a tizede, s mint ilyen inkább jótékonysági, mint állami adó.”

„Ha rosszat követsz el, kövess el utána jócselekedetet, mely amazt eltörülje…”

„Óvakodjatok az újonnan behozott dolgoktól, mert minden új dolog újítás, minden újítás tévedés és minden új dolog a pokol tüzébe visz.”

Az iszlám szeretetet az emberek között, kíméletességet a természettel, előrelátást a gondoskodásban, megfontolást, a szegényekkel való törődést, a hagyományokhoz való feltétlen ragaszkodást hirdeti.

Rózsás Zoltán

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Egy házasságkötés margójára 2.

Tulajdonképpen nem terveztem, hogy még egyszer foglalkozom ezzel a „Miép-Jobbik a harmadik Rút" friggyel, mert még azt hinnék az érintettek, hogy túlságosan is szíven ütött a két párt cooprudukciója, de egy-két visszajelzés mégis arra sarkallt, hogy nem hagyhatom a témát pihenni.

Az első üzenet egy jobb sorsra érdemes jobbikos barátomtól érkezett, aki egyébként hatalmas munkabírásával, kiváló szervezőképességével és kreatív ötleteivel próbálta életben tartani ezt az egyébként virtuális pártot, és aki nemrég még azt kiáltotta az alternatív országos gyűlésen, ahova azok szorultak ki, akiket a derék vezetőség nem engedett be az FMH-ba: – Magyar vagyok nem csurkista! Ezen akkor jót derültem, de a mostani üzenete már nem okozott ekkora derültséget: – Bele fogtok fulladni a gyűlölködésbe.

A második történés az az volt, mikor a két párt háttéremberei közös erővel felszólították az egyik nemzeti érzelmű honlap tulajdonosát, hogy ne merjen a Nemzeti Fronttól semmit sem megjelentetni a világhálón.

Ezek után megpróbáltam objektív maradni és még egyszer figyelmesen végigolvastam az előző lapszámunk összes, a témához kapcsolódó anyagát, és meg kell, hogy mondjam nem találtam benne semmi gyűlölködőt. Ami ezekben az írásokban gyűlölködő volt, az mind-mind idézet a két jelenlegi kebelbarát régebbi nyilatkozataiból. Én soha nem mondtam, írtam, de még csak nem is gondoltam a jobbikos fiúkról, hogy a saját nemük után élénkebben érdeklődnének az egészségesnél. Valamint azt sem állítottam, hogy az említett társaság, alkalmazásban állna az ismert izraeli titkosszolgálatnál. Aki ezt nyilatkozta arra talán lehetett volna mondani hasonlót, hogy: belefullad a gyűlölködésbe, de még ő sem fulladt bele. Annyira nem, hogy láss csodát pár hónap elmúltával annyira megkedvelte (az állítása szerint) meleg kémeket, (mondhatni szinte összemelegedtek, vagy lehet, hogy csak összekeverte Gizikét a gőzekével? Értik nem? Gizikét?) hogy közösen indulnak csatába. Na már most, ha valaki meleget ölelget az vagy fázik, vagy minimum biszexuális. (A fázást a vőlegény estében kizárhatjuk, tekintettel az északi sarkon élő rozmárokat megszégyenítő zsírvastagságára.) Ha viszont valaki tudva tudván kémekkel kavar, akkor azt nagy valószínűséggel csak megbízásból teheti. De én ezt nem is feltételezem egyikükről sem.

A második történés, ahogy az eddigi cenzúrázottakból miként lett varázsütésre cenzor nem tudok mit hozzáfűzni csak annyit, hogy azt hittem szeretik a fiúk a humort, csak nem értik. Ha meg megértik, akkor már nem szeretik….

Ez az összeborulás azt bizonyítja számunkra, hogy a fiúkból vérbeli politikusok váltak. Akik, ha érdekeik úgy kívánják, összefognak még az addigi ellenségeikkel is és úgy ideologizálják a dolgokat, ahogy éppen az érdekeik kívánják. Akik, ha kibújnak egy válasz elől, vagy szemrebbenés nélkül hazudnak, elismerő hümmögést kapnak, mondván milyen „politikus" választ kaptunk.

Mi régimódi emberek vagyunk. Nekünk elveink vannak, amiből nem engedünk. Minket, ha megkérdeznek valamiről, elmondjuk a véleményünket, még akkor is, ha nem mindenkinek tetszik. Mi nem vagyunk politikusok, és nem is leszünk. Mi vagyunk, akik vagyunk tanárok, pincérek, rockzenészek, senkik és mégis valakik, és talán éppen ettől hitelesek.

Búcsúzóul álljon itt egy idevágó vicc, melyen nem kell megsértődni. Vagy mégis?

Bemegy egy férfi a kocsmába és felkiált:

– Minden politikus egy szemét tróger!

Erre az egyik asztaltól feláll egy nagydarab fickó, és odalép hozzá:

– Ezt nagyon gyorsan vonja vissza!

– Miért Ön politikus?

– Nem, én egy szemét tróger vagyok.

nedudki /újságírTó és rovaRvezető/

Kínai étterem

Két kiscica beszélget a kínai étterem raktárában:

– Te mi leszel, ha nagy leszel?

– Pekingi kacsa.

Ez egy kis teszt, amely csak egyetlenegy kérdésből áll, de ez a kérdés nagyon, de nagyon fontos és lényeges! Ne válaszolj se elhamarkodottan, se pedig meggondolatlanul! Gondolkodj, mielőtt válaszolnál! Adj őszinte választ, ezzel tesztelheted saját erkölcsi beállítottságodat.

Egy képzeletbeli helyzetről van szó, mely helyzetben döntést kell hoznod. Tartsd szem előtt, hogy spontán, de őszinte választ kell adnod!

(A szöveget lassan olvasd, ez fontos a teszt szempontjából)

Amerikában vagy...

pontosabban mondva New Orleansben...

egy orkán utáni szökőár okozta káosz kellős közepén találod magad...

hihetetlenül sok víz, amerre csak látsz...

te a CNN fotoriportere vagy és ennek az egészen tragikus katasztrófának a kellős közepén vagy.

A helyzet az abszolút reménytelenség határát súrolja.

A leglátványosabb fényképeket iparkodsz készíteni . . . .

körülötted, a hihetetlen árban házak pusztulnak, emberek vesznek oda...

A természet nagy erővel tombol, feltartóztathatatlanul…

és mindent magával ragad.

Hirtelen egy férfit pillantasz meg, aki négykerék meghajtású járművet vezet...

kétségbeesetten harcol a természettel, hogy a víz- és iszaptömegek ne sodorják őt magukkal...

Közelebb mész...

valahogyan fontosnak tűnik az a férfi...

és akkor felismered: G. W. Bush!!

És látod, hogy a sebes ár mindjárt hullámsírba viszi majd őt - végérvényesen...

Két lehetőséged van:

Vagy megmented őt, vagy pedig ÉLETED NAGY FÉNYKÉPFELVÉTELÉT készítheted el!

Azaz: Vagy mented az életét, vagy olyan fotót készítesz, amelyért Pulitzer-díjjal tüntetnek ki!

Egy olyan fotóért, amely a világ egyik legfontosabb emberének halálát ábrázolja...

És most a kérdés (válaszolj őszintén):

matt vagy fényes papírra???

Magyar Nemzeti Front Klub

Budapesten, a III. kerületi Kiskorona utca 3-as szám alatt minden kedden 18^{30}-tól.

November 8-án

vendégünk:

Szeremley Huba,

a Magyar Gazda és Polgár Párt

November 15-én

vendégünk:

Magyaródy Szabolcs,

a Hungarian History szerkesztője

Ügynökök kíméljenek!

